

Аналіз трагедії Вільяма Шекспіра «Гамлет»

Рік написання: 1601

Історія створення:

Трагедія Вільяма Шекспіра «Гамлет» була написана у 1601 році. Сюжет трагедії заснований на легенді про правителя Данії, присвяченій історії помсти головного героя за смерть свого батька. У «Гамлеті» Шекспір піднімає ряд важливих тем, що стосуються питань моральності, честі і боргу героїв.

Історичні джерела трагедії:

Легенда про Амлета. За часів Шекспіра в Англії була добре відома середньовічна легенда про принца Амлета, яку записав Саксон Граматик близько 1200 року. Як свідчить давній автор, володар **Ютландії (острів Данії)** був убитий своїм братом Фенгом, котрий потім одружився з його вдовою. Син убитого, молодий Амлет, вирішив помститися за батька. Щоб виграти час і не викликати підозри, Амлет прикинувся божевільним. У його промовах був прихований підтекст, але ніхто не розумів та й не прислухався до «божевільного». Друг Фенга вирішив перевірити, чи насправді Амлет божевільний, проте Амлет убиває його і, обдуривши всіх, одружується з донькою англійського короля і повертається до Ютландії. У фіналі він убиває Фенга і всіх придворних, які зрадили його і батька. Середньовічний Амлет — людина досить жорстока, людина дії, рішуча у своїх вчинках. Принц Амлет виступає справжнім героєм, він стає королем, досягши вищої справедливості.

Історія про Амлета привертала увагу багатьох митців доби Відродження. Французький письменник Бельфоре переповів цю легенду у своїх «Трагічних повістях». А у 80-х роках XVI ст. на лондонській сцені була поставлена п'єса про Гамлета, написана, вірогідно, драматургом Томасом Кідом. У 1601 році до цього сюжету звернувся Вільям Шекспір у своїй трагедії «Гамлет».

Літературний рід: драма.

Жанр: філософська трагедія.

Трагедія – один із драматичних жанрів, підґрунтям якого є протиріччя, конфлікт, що неможливо вирішити, тому найчастіше, як правило, закінчується твір загибеллю героя. Цей конфлікт виходить за межі особистого зіткнення між діючими особами і переростає у боротьбу протилежних, непримиренних законів, життєвих принципів

Місце дії: Данія, Ельсінор

Герої (дійові особи): **Клавдій** (король Данії), **Гамлет** (син покійного й небіж нинішнього короля), **Полоній** (головний королівський радник), **Гораціо** (друг Гамлета), **Лаерт** (син Полонія), **Гертруда** (королева Данії, мати Гамлета), **Офелія** (донька Полонія), **Привид батька Гамлета**, **Розенкранц**, **Гільденстерн** (колишні університетські товариші Гамлета), **Фортинбрас** (норвезький принц), **Марцелл**, **Бернардо** (офіцери).

Тема: злочин заради влад, буття людини серед брехні і лицемірства.

Ідея: зображення особистості нового часу, сила і слабкість якої укладені в моральності і гострому розумі.

Основні мотиви:

- мотив божевілля;
- мотив зволікання дії;
- мотив смерті;

- мотив заміни;
- мотив "гнилі";
- мотив помсти;
- мотив тлінності буття.

Особливості композиції: П'єса організована так, щоб повно розкрити долю принца Гамлета. Вона складається з п'яти дій, кожна з яких представляє певні складові сюжету.

Елементи сюжету:

I дія – зав'язка (знайомство з місцем події, героями, Гамлет дізнається від привида про справжню причину смерті батька)

II дія – розвиток дії (Гамлет для того, щоб дізнатися правду прикидається божевільним, король боїться викриття)

III дія – кульмінація (під час вистави, яку підготував Гамлет, Клавдій видає себе)

IV дія – розвиток дії, загострення конфлікту (Клавдій робить все для того, щоб знищити племінника, а Гамлет бажає помсти).

V дія – розв'язка (моральна перемога Гамлета).

Проблематика:

- життя та смерть;
- добро і зло;
- боротьба та бездіяльність;
- любов та зрада;
- влада та тиранія;
- велич і ницість людини;
- обов'язок і честь.